

T.E.

País Valencià

CCOO
federació d'ensenyament

S U P L E M E N T

NÚM. 295 - SETEMBRE 2008

www.pv.ccoo.es/ensenyament

VIII
è
C
O
N
G
R
È
S

Jornada Mundial pel
Treball decent

Temps de Congressos

ENTREVISTA

Toni
Miró

Sumari

NÚMERO 295 - SETEMBRE DE 2008

Editorial

Un començament de curs amb cites imprescindibles

Manolo Picó **3**

Temps de Congressos

Arriba el temps dels Congressos **4**

Acció Sindical

Ensenyament Públic

Inici de curs: les "boutades" de Font de Mora intenten

tapar la nul·la gestió de la Conselleria d'Educació

Miguel Ángel Vera **6**

Ensenyament Privat

Concertada: fi de curs, vacances... i deures per a setembre

Pepa Ramis **7**

Entrevista

Antoni Miró

per Ferran Garcia **8**

Lliurament del Premi Margarida Borràs 2008

a Ofelia Vila

Discurs de lliurament per Carmen G. Hernández **12**

Discurs d'Ofelia Vila **13**

Jornada Mundial pel Treball Decent **14**

Formació

Programació 1r trimestre curs 2008/2009 **16**

Ilocs on pots trobar-nos

COMARCA	TEL.	CORREU ELECTRÒNIC
COMARQUES DEL NORD	96 426 01 52	ensecastello@pv.ccoo.es
CAMP DE MORVEDRE - ALT PALÀNCIA	96 267 47 21	uc1515@pv.ccoo.es
EL CAMP DE TÚRIA	96 278 34 68	ensenyament@pv.ccoo.es
L'HORTA	96 388 21 55	ensenyament@pv.ccoo.es
LA HOYA DE BUÑOL	96 250 03 94	uc1519@pv.ccoo.es
PLANA DE UTIEL - REQUENA	96 230 25 69	uc1519@pv.ccoo.es
LA COSTERA - C. NAVARRÉS	96 228 01 45	uc1517@pv.ccoo.es
LA VALL D'ALBAIDA	96 291 45 04	uc1525@pv.ccoo.es
L'ALCOIÀ - COMTAT	96 554 39 66	uc1502@pv.ccoo.es
LA SAFOR	96 295 41 36	uc1523@pv.ccoo.es
LA RIBERA	96 241 77 95	alzira-ensenyament@pv.ccoo.es
ALACANTÍ	96 598 25 84	epublica-alacanti@pv.ccoo.es eprivada-alacanti@pv.ccoo.es
LA MARINA	96 578 01 72	denia@pv.ccoo.es
ALT VINALOPÓ	96 585 70 07	uc1506@pv.ccoo.es
MITJÀ I VALLS DEL VINALOPÓ	96 580 09 70	uc1507@pv.ccoo.es
BAIX VINALOPÓ	96 538 79 47	uc1507@pv.ccoo.es
VEGA BAIXA	96 667 53 00	enselx@pv.ccoo.es
	96 674 00 65	enseorihuela@pv.ccoo.es
	96 571 14 56	ensetorrevieja@pv.ccoo.es

UNIVERSITAT

VALÈNCIA - ESTUDI GENERAL	96 398 30 17	ccoo@uv.es
POLITÀCNICA DE VALÈNCIA	96 387 70 40	ccoo@upv.es
ALACANT	96 590 34 86	ccoo@ua.es
JAUME I DE CASTELLÓ	96 472 88 13	ccoo@nuv.uji.es
MIGUEL HERNÁNDEZ, ELX	96 665 85 94	ccoo@umh.es

Les fotografies d'aquesta revista corresponen a obres d'Antoni Miró.

T.E.
**PAÍS
VALENCIÀ**

La Revista T.E. del País Valencià se edita també en castellano. Esta edición la podéis consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en el apartado: **Publicacions / Federació d'Ensenyament CC00-PV / TE**, disponible desde el número 258 correspondiente al mes de diciembre de 2004

Coordina:

Ferran Garcia

Consell de Redacció:

María Ángeles Alonso, Maribel Belda, Fernando Casanova, Rafa Doménech, María Ángeles Gea, Alejandro Lorente, José Manuel Mora, Pep Lloret, Ramón Martínez, Pilar Paniagua, Pepa Ramis, Inma Sánchez, Paco Sellés, Luis G. Trapiello, Miguel Ángel Vera

Coordina l'edició en castellà:

Roberto Romero

Col·laboren:

Dolors Monferrer, Pep Durbán

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CC00 PV:

Purín Morant / Eva Rico

Edita:

Federació d'Ensenyament de CC00 PV

www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E. del País Valencià, juntament amb l'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CC00-PV, són responsables de les traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CC00 del País Valencià no s'identifica necessàriament amb les opinions exposades en els articles signats.

Manolo Picó
Secretari General
FE CCOO PV

Un començament de curs amb cites imprescindibles

INICIEM aquest curs sota els negres presagis de la crisi econòmica. Tancat un cicle de grans beneficis econòmics per a les empreses, diversos avatars financers i especulatius han acabat en una progressiva pujada de la inflació i la caiguda del que ha sigut un motor d'ocupació, la construcció. Com ens afecta als treballadors i a les treballadores que treballem en els sectors educatius, de menors, de discapacitats...? En principi molt, primer pel que fa a la pujada de l'IPC, les pujades salarials que signarem quedaran minorades. I en segon lloc els serveis públics es ressentiran i possiblement decaiga la inversió pública en sectors estratègics educatius i de protecció a menors i joves. **Haurem de defensar en aquests mesos, ocupació plena, manteniment dels salaris i increment de la inversió pública.** Haurem de demanar també un altre model econòmic que cree riquesa però no de la manera que s'ha fet fins ara.

Amb aquest escenari de fons, encarem el curs amb una Conselleria d'Educació que cada vegada més es mou amb dos pressupostos: afavorir allò privat sobre bé públic, i fer una política educativa erràtica basada en iniciatives pretesament brillants que confonen i deixen les coses fonamentals per a fer. En vista de les darreres manifestacions a la premsa el conseller Font de Mora pensa continuar per aqueix camí atacant el Ministeri d'Educació i a altres comunitats i manifestant la seua decisió de fer una política educativa "sin complejos". El contingut de la LOE que, obligat a aplicar-la, va descobrint, li fa declarar que el Ministeri ha canviat d'opinió. Ell encara no ha comprés que amb la negociació de la LOE tots i totes férem un esforç per consensuar la llei, i això que diu que són conversions estan en la llei.

Amb aquest panorama hem de negociar molts temes per al curs pròxim: quina serà la organització dels centres educatius, el desplegament de l'educació infantil del primer cicle, els centres integrats de FP, la negociació del conveni del personal laboral de les universitats... i tot això en un ajustament de tresoreria d'Hisenda que ens ha deixat sense pagar quantitats compromeses en diferents acords com són el triennis per a professorat interí, l'augment per als equips directius docents i l'homologació de la privada concertada.

Però possiblement **si arriba a produir-se, serà la proposta de Llei valenciana d'educació la que ha de determinar cap on va el Govern valencià respecte de l'educació.**

Aquesta llei ha d'estar pactada amb la comunitat educativa, i aquest ha de ser un element troncal del seu naixement. Ací veurem si el Consell continua contraprogramant la LOE amb mesures que modifiquen la seua aplicació. El "model valencià" d'educació per a la ciutadania i els drets humans qüestionat per tots els sectors educatius és una bona mostra del que diguem. I altre element central

és quin és el pressupost que es destinarà en l'aplicació d'aquesta llei. Continuarà amb la política victimista de demanar diners a Madrid? El Govern valencià ha de dir què vol invertir en educació i no estaria mal que començarem a dir quin percentatge del PIB destinarà per tindre un sistema educatiu de qualitat.

PEL SETEMBRE: CONGRESSOS DE CCOO

Només un breu recordatori de la convocatòria d'assemblees per a debatre els documents dels diferents congressos de CCOO i l'elecció dels delegats i de les delegades que hi assistiran. Rebrem més informació i hi esperem una bona participació. **Els congressos de CCOO són l'element que orienta i vertebrava la nostra activitat sindical** en els propers anys.

7 D'OCTUBRE DIA MUNDIAL PEL TREBALL DECENT

Llançarem les nostres mirades fora del que és el nostre món laboral local i donem una mirada a la resta del món. Estem emplaçats a fer tots els esforços per a mobilitzar-nos el proper mes d'octubre. En aquesta data la Confederació Sindical Internacional de la qual és membre CCOO, ha convocat una mobilització mundial sota el lema "7 d'Octubre Dia Mundial pel Treball Decent". Sota aquest nom l'Organització Mundial del Treball va definir el treball decent com un treball productiu per a homes i dones en condicions de llibertat, equitat, seguretat i dignitat humana. El treball decent implica un salari just, protecció social per al treballador i la treballadora i les seues famílies, amb perspectives per al desenvolupament personal afavorint la integració social i la igualtat d'oportunitats entre altre qüestions. **És la primera mobilització a escala planetària que pretén amb aquesta acció cridar a la consciència dels governs per dignificar el treball, en la perspectiva de l'eradicació de la pobresa.** Per això aquesta jornada mundial es convoca també per l'acompliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni que com sabeu es deriven de la Declaració del Mil·lenni de les Nacions Unides (2000). Aquesta declaració demana l'eradicació de la pobresa mitjançant el desenvolupament econòmic i social, la promoció de la pau i la seguretat, els drets humans i el bon govern. Defensa també els valors de llibertat, d'igualtat, de solidaritat, de tolerància...

Aquesta cita és imprescindible per a impulsar la solidaritat mundial amb els que estan en pitjor condicions de vida.

Pensem que el treball decent és un element fonamental per eradicar la pobresa, millorar la vida d'homes i de dones i permetre que les persones visquen en pau i amb dignitat.

Arriba el temps dels Congressos

COM SAPS la nostra organització celebra cada quatre anys els processos congressuals i congressos de totes les estructures del sindicat. Aquest és el moment del balanç i de la reflexió sobre el que hem fet en els últims quatre anys, és el moment en què la veu de l'afiliació s'hauria de fer sentir per a revisar la nostra estratègia, per a reflexionar sobre els encerts i les errades del conjunt de la nostra organització.

Enguany estrenem una nova forma d'organitzar els congressos que pretén facilitar la participació de tota l'afiliació. De fet hauràs pogut observar que ja amb l'elaboració dels textos de les ponències hem estat instant-vos a què aporteu propostes.

Acabada esta primera fase d'elaboració dels textos comencem a partir de l'1 de setembre el debat obert dels mateixos i l'elecció de delegats i delegades als congressos i dels òrgans de direcció.

Els Congressos que celebrarem són els següents:

- Congrés del Sindicat d'Ensenyament de la teua comarca.
- Congrés de la Unió Intercomarcal de CCOO .
- VIII Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià.
- IX Congrés Confederal Estatal de CCOO.
- X de la Federació Estatal d'Ensenyament de CCOO.
- IX de la Confederació Sindical de CCOO del País Valencià.

Des d'ací t'animem a participar, a aportar totes eixes idees que segur que se t'han ocorregut al llarg d'aquestos quatre anys i que t'agradaria que el teu sindicat portara a la pràctica, a triar les persones que vols que et representen i que dirigisquen el sindicat els pròxims quatre anys. Per a facilitar-te al màxim el treball, pots aconseguir els documents:

- en les seus comarcals tens els documents impresos.
- a través de la nostra web pots tindre'ls també en

format informàtic i evitar així el consum excessiu de paper.

Les teues aportacions als distints textos les pots fer utilitzant el model que trobaràs en la nostra pàgina WEB sempre que garantisques que ens arriba dos dies abans de la celebració de l'assemblea a què et convoquem:

- per correu electrònic a **ensenyament@pv.cco.es**
- per fax **963882106**
- per correu ordinari a la seu Federal de València (Federació d'Ensenyament, Plaça de Nàpols i Sicília, 5, 46003, València).

Per descomptat també pots portar-les en mà el mateix dia de l'assemblea, i explicar allí les teues propostes.

Els projectes que dissenyem per als pròxims quatre anys en aquestos documents els hauran de dur a terme persones que també haurem de triar.

En eixa mateixa assemblea, i en els llocs i períodes de temps que s'especifiquen en el quadre, **procedirem a triar les persones que ens representen en els distints processos. Tu pots ser una d'elles.**

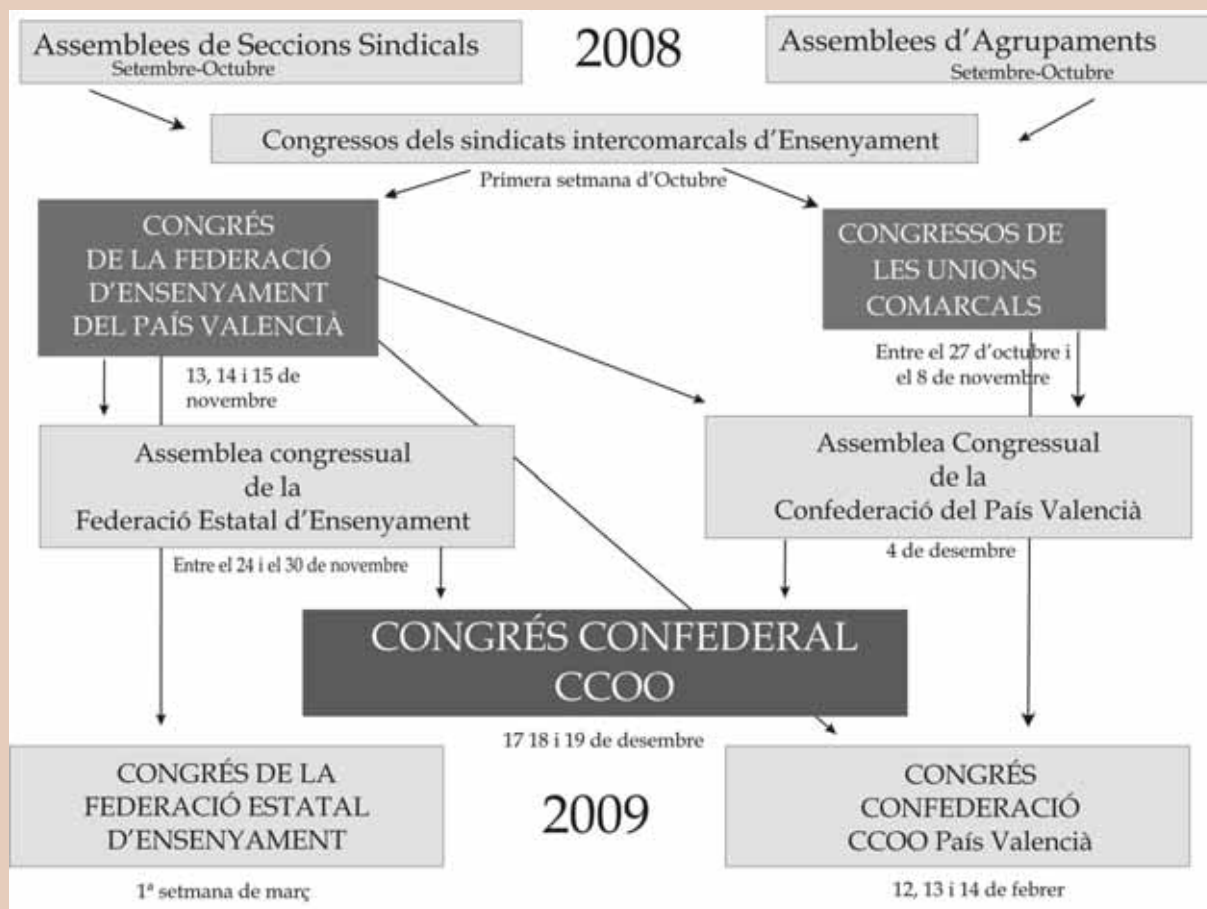
Els requisits per a les candidatures són dos:

- que es presenten amb l'antelació suficient:
 - Candidatures comunes a diverses assemblees, 48 hores abans a la celebració de la primera
 - Candidatures d'una sola assemblea. A l'inici de la mateixa.
- que vagen avalades pel 5% del cens a què representaren (en les Universitats podria ser el 10%)

Et recordem que per a poder participar en els debats i en l'elecció de delegats i de delegades deus estar al corrent de les teues quotes.

Esperem la teua presència i les teues aportacions. El sindicat el construïm entre tots i totes.

CONGRESSOS

NIVELL	ÀMBIT	FASE DELIBERATIVA	FASE ELECTIVA
1	Assemblees de Seccions Sindicals i Agrupaments	Esmenes i aportacions a tots els documents d'àmbits superiors	Trien els seus Òrgans Eliuen delegats per al nivell 2
2	Congressos de sindicats comarcals	<ul style="list-style-type: none"> - Aprovació d'un informe de gestió i perspectives - Debat de les aportacions i esmenes dels documents d'àmbits superiors 	Trien els seus Òrgans Eliuen delegats per al nivell 3
3	Congressos de Federacions de Nacionalitat i Unions Comarcals	<ul style="list-style-type: none"> - Aprovació d'un informe de Gestió i perspectives - Debat de les aportacions i esmenes dels documents d'àmbits superiors 	Trien els seus Òrgans Eliuen delegats per als nivells 4 i 6
4	Assemblees Congressuals de les Federacions Estatals i Confederacions Territorials	Debat sobre les esmenes i aportacions als documents Confederals	Trien delegats per al nivell 5
5	CONGRÉS CONFEDERAL	Aprovació del document de proposta programàtica i de l'Informe de Gestió	Trien els seus Òrgans
6	CONGRESSOS de FEDERACIONS ESTATALS i CONFEDERACIONS TERRITORIALS	Aprovació del document de proposta programàtica i de l'Informe de Gestió	Trien els seus Òrgans

Miguel Ángel Vera
Secretari
d'Acció Sindical

Inici de curs: les "boutades" de Font de Mora intenten tapar la nul·la gestió de la Conselleria d'Educació

LES INSTRUCCIONS es limiten a plantejar la continuació de les anteriors, algunes d'aquestes de l'any 1996. Allò que més crida l'atenció, legislativament, és que els acords aconseguits en la mesa negociadora aquest curs no poden ser aplicats, ja que falta l'aprovació del Ple del Consell. És a dir, Francisco Camps no els ha signat. Com a conseqüències d'aquesta paralització legal **destaquem tres particularment sagnants**: l'acord de nova classificació de centres docents públics, les noves retribucions dels equips directius dels centres públics i la creació de la figura del coordinador de riscos laborals. A aquestes tres s'ha d'afegir que es deuen quantitats importants al personal interí amb serveis, com a conseqüència del reconeixement dels seus triennis.

INFANTIL I PRIMÀRIA

El País Valencià serà l'única comunitat autònoma on no s'impartisca anglés en el segon cicle d'infantil

En els centres d'educació infantil de 0-3 anys, les trenta-tres *escoles*, estan a l'espera que es publique l'ordre de plantilles que depén tant de la Conselleria d'Educació com de la de Funció Pública. Convé recordar que l'1 de setembre entra en vigor tot el currículum d'educació infantil elaborat a partir de la LOE i que per tant haurien d'entrar també les noves plantilles acordades.

Particularment significatiu resulta el fet que l'assignatura d'anglés a impartir en el segon cicle d'educació infantil –tal com estableix la LOE– no podrà dur-se a terme a principi de curs. Resulta grotesc que la Conselleria d'Educació haja elaborat una Ordre per a impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania en anglés (amb poques o cap garantia d'efectivitat i legalitat) i haja deixat de banda el desenvolupament normatiu que condueix a impartir l'assignatura d'anglés d'acord amb el currículum bàsic i en els nivells educatius on pot millorar la qualitat de l'ensenyament.

La FE CCOO PV denuncia que la implantació de l'anglés en educació infantil serà impossible ja que en la referida resolució deixa als mateixos centres educatius la decisió d'implantar o no l'aprenentatge d'una llengua estrangera en l'últim any d'educació infantil tal com assenyala la LOE en l'article 14. S'assenyala que no es dotarà en cap cas de més professorat als centres que vulguen impartir anglés a partir dels 4 anys.

Des de la FE CCOO PV denunciem que una vegada més, el Sr. conseller Font de Mora demostra que **ha dirigit els seus**

esforços a dirigir un aparell de propaganda i no a gestionar i millorar el sistema educatiu valencià.

SECUNDÀRIA

El nou batxillerat naix condicionat per directrius polítiques, submissió a grups de pressió i una manifesta irresponsabilitat de la Conselleria d'Educació

El Decret de batxillerat, entre altres cridaneres llacunes, no desenvolupa una cosa tan fonamental com és el procediment d'autorització, de creació i de supressió d'unitats de batxillerat, no aclareix com seran possibles els canvis d'optativitat o com realitzar assignatures de modalitat en altres centres, no apareixen referències adequades a la funció tutorial i orientació a l'alumnat, no es desenvolupen els canvis de llengua estrangera, cursar distintes modalitats i el règim de compatibilitats, les condicions en què s'oferixen les assignatures de modalitat com a optatives... **Tampoc es regula el manteniment de les línies en valencià en el batxillerat.** La comunitat educativa dependrà de pactes direcció-inspecció i de la negociació i habilitat de cada part. Tot això genera indefensió.

En l'àmbit curricular i de càrrega horària docent la FE CCOO PV ha exigít que s'establisca una hora més per a filosofia i ciutadania en primer de batxillerat, que la religió quede fora del catàleg de matèries comunes, que es garantisca l'oferta de tecnologia en 1r i 2n i electrotècnica dins del batxillerat de ciències i tecnologia, que es mantinguen les optatives de psicologia en primer i sociologia en segon (atribuïdes al departament de filosofia), que s'incorpore l'assignatura d'història de la música en les optatives per reduir la seua pèrdua horària i que es possibilita que les matèries de modalitat d'humanitats i de ciències socials, economia i economia social, siguen impartides, en segon i primer de batxillerat respectivament, pel personal dels departaments d'economia. **La FE CCOO PV exigeix que es garantisca l'oferta de totes les matèries de modalitat en les mateixes condicions i sense excepcions.**

No hi ha consideracions tècniques ni condicionants horaris que impedisquen les mesures que demana la FE CCOO PV, excepte la decisió política i utilització partidista i concepció personal del sistema educatiu.

Des de la FE CCOO PV exigim a l'Administració educativa que es pose a treballar perquè els acords aconseguits puguen posar-se en actiu immediatament.

ENSENYAMENT PRIVAT

Concertada: fi de curs, vacances... i deures per a setembre

ACABA UN CURS i, com és costum, ens n'anem de vacances deixant un muntó d'assumptes pendents per a setembre. I no serà perquè no hem intentat deixar-los acabats abans d'agost. Però, com en el cas dels estudiants, és molt difícil solucionar a última hora el que no s'ha resolt durant la resta del curs.

L'Addenda de l'acord per a la implantació de la reforma educativa en els centres concertats finalitzava el 31-12-07, i **el 28 de desembre vam signar una nova Addenda** que prorrogava la vigència del Document inicial fins al 31-12-2011, juntament amb un compromís de consensuar un calendari de negociació de tots els temes iniciats i pendents d'aplicació i altres temes nous que es consideren prioritaris per totes les parts, així com de revisar el funcionament de l'Acord de 1996 i les addendes posteriors.

La data triada per a la signatura ha resultat més simbòlica del que ens agradaria: excepte una reunió en què la Conselleria va confirmar que faltaven diners en el mòdul per complir l'homologació de 2008 i va reconèixer el deute corresponent, **la Comissió de Seguiment no ha sigut convocada ni s'ha con-**

sensuat cap calendari, ni s'han complit cap dels compromisos econòmics arrellegats en l'Addenda. L'última notícia és que la Conselleria convocarà aquesta Comissió per al 29 de juliol! No sabem si serà per a fer el calendari de reunions del curs 2007-2008 o del proper...

La negociació amb les patronals del País Valencià també està bloquejada: es neguen a parlar de la pujada del complement del Personal d'Administració i Serveis perquè la Conselleria no ha augmentat el capítol "Altres despeses" cosa que havia acordat.

En informacions anteriors **hem parlat de l'acumulació de deutes de la Conselleria:** els triennis dels docents de 2006, l'homologació pendent de 2007, els 700 euros de 2008, les pagues d'antiguitat, les indemnitzacions de centres en crisi, les despeses de funcionament i la seua repercussió en el PAS, la des-homologació del personal complementari d'educació especial, el deute a les cooperatives...

Qualsevol persona en el seu seny estaria preocupada si deguera tants diners. Però el nostre insigne conseller no. Al contrari. No sols no està preocupat, sinó que ha decidit unilateralment (almenys no ho ha negociat en aqueixa Comissió que no s'ha reunit en tot l'any) **augmentar les hores dels centres de secundària per a fer viable la seua idea d'impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania en anglés.** Aquesta nova mesura implicarà, segons els nostres càlculs, més de tres milions d'euros. No hi ha diners per a unes coses, però per a altres sí.

Encara no s'ha solucionat l'assumpte de ciutadania quan el conseller persisteix en la seua línia: també en batxillerat hi haurà una assignatura impartida obligatòriament en anglés. Si açò tira endavant, estem segurs que també hi haurà diners per a finançar-ho.

I mentrestant, els treballadors i les treballadores del sector continuem esperant per cobrar.

Fa uns mesos vam mantindre, juntament amb FSIE i UGT, una reunió amb la Conselleria d'Hisenda, la qual, òbviament, va tirar la culpa del retall dels mòduls a la d'Educació. També **organitzem una arrellegada de signatures en els centres reclamant el compliment dels acords, el pagament del deute i la negociació de la resta de temes.**

Davant de la nul·la resposta obtinguda, **veiem necessari l'inici de mobilitzacions al començament del curs,** no sols per qüestions econòmiques, sinó en defensa de la represa de les negociacions de tots els temes pendents: plantilles, mesures per a les persones afectades per centres en crisi, i, en general, en defensa del compliment de tots els acords negociats.

1962 paisatge Alcoi

Antoni Miró:

«L'obra l'acaba la gent que la contempla»

Per Ferran Garcia

ANTONI MIRÓ naix a Alcoi l'any 1944. Viu i treballa al Mas Sopalmo. L'any 1960 rep el primer premi de pintura de l'Ajuntament d'Alcoi. Pel gener de 1965 realitza la seua primera exposició individual i funda el Grup Alcoiart (1965-72) i l'any 1972 el Gruppo Denunzia a Brescia (Itàlia). Són nombroses les exposicions dins i fora del nostre país, així com els premis i les mencions que se li han concedit. És membre de diverses acadèmies internacionals.

En la seua trajectòria professional, Miró ha combinat una gran varietat d'iniciatives, des de les directament artístiques, on manifesta l'eficax dedicació a cadascun dels procediments característics de les arts plàstiques, fins a la seua incansable atenció a la promoció i el foment de la nostra cultura.

La seua obra, situada dins del realisme social, s'inicia en l'expressionisme figuratiu com una denúncia del sofriment humà. A la fi dels anys seixanta el seu interès pel tema social el condueix a un neofiguratisme, amb un missatge de crítica i denúncia que, als setanta, s'identifica plenament amb el moviment artístic "Crònica de la realitat", inserit dins dels corrents internacionals de l'art pop i del realisme, prenent com a punt de partida les imatges propagandístiques de la nostra societat industrial i els codis lingüístics utilitzats pels mitjans de comunicació de masses.

Les diferents èpoques o sèries de la seua obra com "Les Nues" (1964), "La Fam" (1966), "Els Bojos" (1967), "Experimentacions i Vietnam" (1968), "L'Home" (1970), "Amèrica Negra" (1972), "L'Home Avui" (1973), "El Dòlar" (1973-80), "Pinteu Pintura" (1980-90), "Vivace" (1991-2001) i "Sense

ANTONI MIRÓ ha realitzat amb motiu del VIIIé Congrés de la FE CCOO PV una versió personal d'una de les menines del quadre de Velázquez.

Per aquest motiu, perquè la seua trajectòria està unida a l'evolució de l'esquerra al País Valencià i perquè la seua llibertat expressiva és sempre un motor de reflexió i de canvi hem acudit al Mas Sopalmo, estudi i habitatge, per realitzar-li una entrevista per tal de que les seues opinions i la seua manera de veure la vida estiguen a prop de totes i tots vosaltres.

Antoni Miró té ara obertes diverses exposicions des de juliol fins a octubre "Viatge a Xàbia" a Xàbia, "Transeúntes de silencios" al Museu Nacional de Belles Arts de l'Havana (Cuba). També a Marbella i a Santa Lucia (Uruguai).

Teniu aquesta informació i molta altra molt interessant en la seua pàgina web:

www.antonimiro.com

Veient la varietat de tècniques emprades en la teua obra, podríem iniciar la conversa aclarint si et consideres un pintor?

Puc respondre a partir de la meua trajectòria i allò que ha sigut la meua vida ja que la meua biografia es titula "vull ser pintor" i es basa en els meus dietaris, reinterpretats per Carles Cortés.

Podem anar als meus 10 anys, ja sóc molt organitzat i ordenat, i a aqueixa edat vaig començar a fer un dietari amb la intenció també de recollir les dades. Aleshores ja apuntava "vull ser pintor", treballava al taller del meu pare –dedicat a la carrosseria– però em va sorgir de ben endins la idea de ser pintor.

No era doncs pel context, ja que a Alcoi hi havia una indústria molt forta de pintura, però eren pintors "comercials" i jo ni els coneixia.

Això sí, hi tenia curiositat i em movia en conseqüència:

en aquella època, mirava les enciclopèdies i altres llibres, buscava coses de Picasso, Miró i altres grans artistes. La mare havia fet un curset de dibuix quan era jove. El fet és que de menut m'agradava més dibuixar que fer qualsevol altra cosa i en aquest sentit, també provava de fer dibuixos amb ploma per buscar una espècie de repte.

Per contra, a casa no els semblava massa bé que volgués ser pintor i preferien que em quedés a treballar en l'empresa familiar. El meu pare, el meu germà i jo quan vaig fer 16 anys engegàvem una empresa i als 22 anys i mig em vaig allunyar i vaig arriscar per dedicar-me a pintar. La família, no em va animar gens en aquest camí, em deia que passaria gana.

Poca cosa em quedava doncs per fer en l'empresa familiar, el que vaig fer és que em vaig anar a Anglaterra per aconseguir temps per pintar i deslligar-me'n.

Aquesta il·lusió inicial va canviar amb les dificultats?

Per superar les dificultats hi havia una motivació de voler canviar el món. Ara considere que a aquells que volíem aconseguir un món més just en la direcció de l'esquerra ens ha anat eixint tot una mica a l'inrevés, però no pense deixar d'intentar-ho.

I pel que fa a l'art, pense que és una comunicació universal que pot ser arribada a entendre per tothom.

Val a dir també que moltes vegades he trobat més enteniment a altres llocs que ací.

D'altra banda, opine que molts artistes es perden perquè s'abstrauen massa i d'aquesta manera acaben per despistar-se i dediquen massa temps a explicar la seua obra.

Vares triar l'estil realista arran del teu compromís amb la transformació social?

Ha sigut una evolució natural en el mateix sentit que em van sorgir les ganes de pintar.

El desig de canviar el món i les desigualtats sagnants que es viuen al món avui en dia em feren pintor per a fer-ho visible. Trobe que el món ha perdut el sentit i que la disbauxa és molt injusta. Pense que tot el món té dret a desenvolupar-se i pose l'exemple de Cuba on tothom té accés a allò més bàsic i que si els deixaren en pau, ja estarien molt millor, sembla que l'imperi no pot tolerar que un poble petit li done lliçons.

Has triat un exemple força controvertit, dones la raó als que contraposen avanços socials enfront de manca de democràcia?

Estem en un planeta amb més de sis mil milions i mig de persones i moltes d'elles estan passant fam fins a no po-

títol" des de 2002, rebutgen tota mena d'opressió i clamen per la llibertat i per la solidaritat humana. La seua obra està representada en nombrosos museus i col·leccions de tot el món i té una bibliografia abundant que estudia el seu treball exhaustivament.

En resum, si la seua pintura és una pintura de conscienciació, no és menys cert que en el seu procés creatiu s'inclou un destacat grau de "conscienciació de la pintura", on diverses experiències, tècniques, estratègies i recursos s'uneixen per a constituir el seu particular llenguatge plàstic, que no s'esgota en ser un "mitjà" per a la comunicació ideològica sinó que de comú acord es constitueix en registre d'una evident comunicació estètica.

der sobreviure però els mitjans de comunicació s'hi posen amb Cuba malgrat que allí aquest problema no existeix a més que hi ha un accés efectiu a la cultura, a la sanitat i a l'educació.

També hem de tenir en compte que abans –ara fa 70 anys ací i uns 30 a Amèrica del Sud– et podien afusellar només per ser socialista. Ara hi ha països d'Amèrica que estan donant passos fermes cap a l'esquerra, aquestes són notícies molt interessants que donaran una altra imatge del que es la realitat i les condicions de vida dels cubans.

Si mirem cap ací, Europa podria jugar un paper important sinó fóra per la seua dependència dels EUA, tan forta...

El contrast s'estableix, en definitiva, entre la gent que lluita per la seua vida i la que es preocupa de guanyar més diners a costa dels altres.

A més d'aquesta exposició a Cuba ara estàs exposant a Xàbia, de què es compona l'exposició?

Està basada en una sèrie que es diu "Sense títol" que vaig començar l'any 2002. L'ajuntament de Xàbia es va interessar i

vàrem decidir fer-la, composta de més de 100 obres, repartida en tres sales i d'escultures a l'aire lliure.

Aquestes escultures han exasperat alguna part del públic ja que la informació que es va donar és errònia en alguns aspectes, no es pot parlar de "pornografia" atés que són imatges eròtiques de la Grècia de fa 2.500 anys.

És un viatge a la nostra cultura, una obra innocent i molt bella. Les formes no són molt evidents, parteix de la ceràmica grega d'ús quotidià, però no és sexe explícit ni molt menys. Em sembla un senzill homenatge a la cultura de la qual venim.

Així i tot, tal i com reconeixes, ha creat controvèrsies: provocador, eròtic i transgressor, tot alhora?

És possible, però també pense que tot va lligat. La vida ho porta tot, crec que no m'aparte del camí triat, la cultura, el coneixement, la llibertat.

Vivim en un sistema que valora l'escàndol o l'inventa, tot es mercaderia, per exemple no és notícia que enguany la República de Cuba em done la màxima distinció "Por la Cultura Nacional" de mans del ministre de Cultura, sinò que algun indocumentat s'escandalitze, els mitjans de comunicació contribueixen a mantenir o augmentar la ignorància.

El camí triat incorpora la recerca de la nacionalitat catalana?

Sé que està mal vist, però jo sóc independentista. Ara tot està mal vist excepte ser irracionalment nacionalista espanyol, hi ha una gran manipulació, és lamentable.

El meu somni seria l'Europa de les nacions. Partisc d'un concepte proper a l'autodefensa o la subsistència, un concepte ecològic de la cultura – subsistir seria el mínim – a l'igual que pensem d'altres espècies d'éssers vius, podem pensar de les cultures, llengües, etc. quan desapareix alguna cultura, una planta o un insecte, tothom ha perdut.

Nacionalisme i cultura per mi són el mateix: un grup de salvatges es comuniquen i construeixen un llenguatge comú... Nació provindria aleshores de nàixer en un lloc; enfront de l'estat que és un concepte diferent purament administratiu, una realitat a la qual nosaltres no tenim accés de moment com a nació, però que relativitze perquè és una qüestió administrativa i podríem plantejar-la en el arc d'un estat europeu, que tinga en compte les nacions reals, que respecte les distintes cultures amb solidaritat i sense complexos, és qüestió de temps.

Però les teues obres tenen una acollida molt més amplia que aquesta ideologia, com ho expliques?

Un mar de «pateres». 2006. Fuerteventura

Pense que les coses han d'estar ben fetes. Jo no sé parlar molt bé i per això faig poques entrevistes, però procure pintar tan bé com puc, ètica i estètica.

He passat per èpoques en què per tindre èxit al món de la pintura havies de ser madur, després ser jove era imprescindible, després això tornarà a canviar. En fi, em considere resistent: he aconseguit passar de moure'm per sobreviure a buscar l'obra ben feta.

I pel que fa a reeixir al món artístic, també és important tindre gràcia als negocis, no solament escriure o pintar bé sinó ser un poc home "orquestra" quantes més qualitats tingues més possibilitats de sobreviure.

Ha realitzat una serigrafia seriada per al 8é Congrés de la nostra Federació d'Ensenyament, podries explicar quina ha sigut la idea motriu del teu treball sobre una de les menines de Velázquez?

He procurat trencar amb allò que s'havia fet fins ara: la meua "Me-Nina" és molt figurativa però també moderna. Supose que l'ofici, el bon ofici roman per sobre de modes i estils.

Des de principi del segle XX sempre sembla que estiguen volent matar la pintura, però crec que no poden, perquè tothom s'estima la pintura i entén de pintura. En qualsevol exposició una persona es para a mirar i es fixa en cada obra i sap distingir quins són els millors quadres i això indica si més no que cadascú sap crear el seu criteri. És cert també que hi ha gent a la qual li agraden els altres quadres però són una minoria.

En definitiva, pense que el primer de tot és fer una obra ben feta i si a més s'aconsegueix destacar alguns significats i interpel·lar la gent, millor.

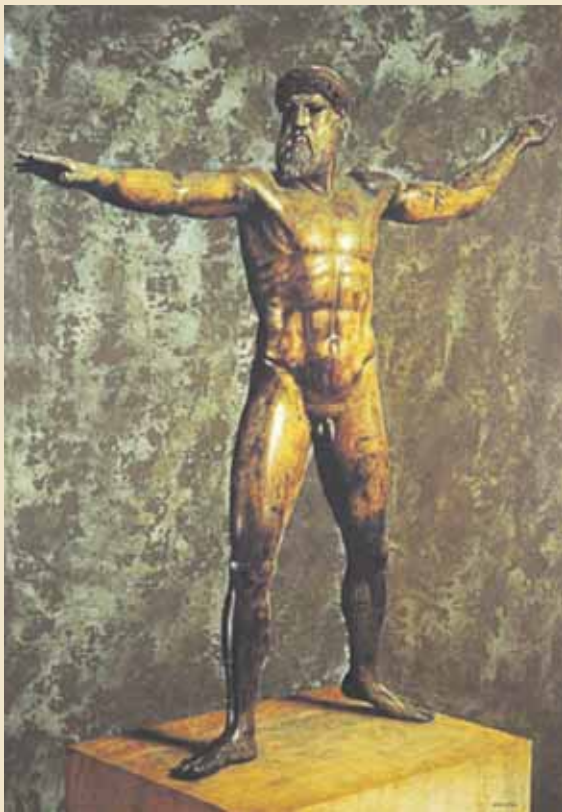
La figura destaca aspectes i zones del quadre i en concret els llavis pintats en roig han sigut interpretats com una senyal de censura, què n'opines?

La censura ha sigut una interpretació que ha fet la gent, perquè la censura existeix. Per la meua banda, també buscava una forma alegre i festiva.

És cert que es tracta d'una dona i que hom ho podria interpretar per exemple com una referència al maltractament cap a les dones que ara és tan visible als mitjans. Però l'obra l'acaba la gent que la contempla, detall que es pot aplicar al fet que cada color significa una cosa per a cada persona i fins i tot quan ens adonem que una història contada és interpretada i se li assigna un significat diferent per cada oient, espectador o lector.

És clar de totes formes, que les convencions existeixen i són importants i li diem "menina", però de totes formes podem parlar de "menina republicana" i crear un nou significat, per exemple, una "Me-Nina d'esquerres".

Allò que puc destacar és que aquesta imatge dóna molt de joc i que ha sigut molt fructífera perquè ha propiciat moltes altres versions i les que en vindran, Velázquez era un geni, un gran mestre.

Posidó

Així i tot, respectant la potestat d'interpretar cadascú l'obra, quin missatge t'agradaria transmetre?

Els valors associats a l'esquerra i més encara sent una xiqueta que representa simbòlicament l'alliberament de la dona.

Sabent que aquesta revista està dirigida principalment als centres educatius, quin missatge t'agradaria traslladar al professorat?

Els animaria a defensar la nostra llengua i cultura. Estem en una situació difícil, en una cultura del peatge i hem de continuar lluitant perquè hi ha una empenta molt forta de l'espanyolisme, que mai ha sabut conviure amb els veïns.

Pense que estem en el món de la llibertat, però és la llibertat dels que es porten bé i fan el que ells volen, sinó et portes bé, quedes fora del mercat i això és no existir.

I respecte dels alumnes penses que hauríem d'incrementar la seua formació pel que fa a la cultura de la imatge?

Pense que la formació és escassa i no solament en la imatge. Ho dic perquè per a mi la formació i la cultura ens ajuda en el treball i en la projecció social però més important que això seria entendre's un mateix a la vida.

Quins aspectes destacaries en la teua trajectòria artística com a negatius?

Quan he patit retallades dels meus drets o de la meua capacitat d'expressió. Així va passar els anys 70 quan vaig estar processat; aleshores m'havia de presentar al jutjat cada 15 dies. La repressió franquista encara funcionava.

Actualment la cosa no està tan malament, però encara hi ha formes de limitar el nostre abast. Des de l'Administració autonòmica no se'm persegueix, és clar, però si que considere que em tenen apartat i que fan una selecció de la gent, molt discriminatòria i injusta per a distribuir els recursos públics. Ha de quedar clar que no em prohibeixen fer res, eh? Però perquè no poden, crec que si que miren de no posar-m'ho fàcil.

I pel que fa a allò més positiu?

Que sempre he provat de fer allò que volia, allò que m'ha donat la gana; entén-me: és la recerca de la igualtat, la fraternitat i aquestes coses. Tot allò que va per aquesta direcció li podríem dir justícia, però sempre m'ha costat expressar-me en sermons, perquè no sóc un capellà, sóc ateu i m'ho passe millor ajudant que la gent ho passe bé amb total llibertat, amb respecte, amb generositat, sense cultura no hi ha llibertat.

LLIURAMENT DEL PREMI MARGARIDA BORRÀS 2008 A OFELIA VILA

Discurs de lliurament per Carmen G. Hernández

*Hombres necios que acusáis
A la mujer sin razón,
Sin ver que sois la ocasión
De lo mismo que culpáis.*

AIXÒ VA ESCRIURE fa quatre segles una de les ments més brillants de la cultura hispanoamericana, sor Juana Inés de la Cruz. Juana de Asbaje. Dona culta, sobretot va destacar per la seua valentia i independència, continuant la senda de les dones lluitadores que ens han obert el camí que avui gaudim d'aquesta encara llunyana però avançada igualtat.

Si Juana de Asbaje estigués avui ací, segur que seria sindicalista. Amb el seu coratge, la seua força, la seua capacitat de respondre amb intel·ligència i valor als homes de la seua època, seria una companya increïble en un dels àmbits més importants i més masculistes de la nostra societat: el laboral. Aqueix espai on es conquereix la independència econòmica, clau per viure amb llibertat. Que ens ho diguen a les dones...

Avui, la Juana de Asbaje del segle XVII, veuria amb orgull a una de les seues hereves. **Una dona valenta, lluitadora, coherent, solidària, somniadora com és Ofelia Vila. La que és secretària de la Dona de CCOO PV.** Una aliada com poques per a totes les dones, per a la igualtat entre gèneres. I sobretot una aliada sense parió per a les lesbianes.

Una de les grans espines que portem clavades les lesbianes

New York city. 2003

és la falta de solidaritat que veiem per part de moltes companyes heterosexuales cap als nostres problemes per ser homosexuals. No obstant això, queda clar que no totes són així que sí es pot ser solidària cap a les lesbianes, bisexuals, transsexuals... Es pot ser-ho, perquè **hi ha dones heterosexuales que han demostrat que és possible, com ha fet Ofelia.** Defensant al 100%, present en tots els actes, en mil reunions, convidant-nos a espais nous, ajudant-nos a obrir aqueixes portes que encara segueixen tancades (com el Consell de la Dona de la Generalitat).

Si algú ens preguntés què és allò que poden fer les dones heterosexuales cap a les seues companyes lesbianes, els diria "enganxa't a Ofelia Vila i a través del seu dia a dia veuràs com es fa". Amb humilitat, amb vertadera fe en el canvi, amb constància, amb il·lusió, no per a eixir en la foto, sinó per a estar de veritat en la cuina, aqueix espai de treball que no es veu però que és vital. Sí, es pot ser una aliada, una lluitadora arc iris com ho és Ofelia Vila.

Una imprescindible per als LGTB valencians, sobretot per a nosaltres les lesbianes.

Però sobretot una amiga de Lambda, de les que sempre es portaran en el cor i la memòria.

És un honor immens, Ofelia, fer-te lliurament d'aquest Margarida Borràs. Pren-lo com un agraïment profund i sincer, i una invitació a què seguisques així, sent un exemple, ajudant-nos com ho fas. Et necessitem més que mai per poder conquerir aqueix espai, el laboral, que és vital per a ser visibles, per a ser felices i plenes. Per a ser nosaltres mateixes.

Gràcies, gràcies. Ofelia. Comptem amb tu, amb la teua energia, amb el teu valor. Al teu costat sentim que el canvi és possible. **Que amb aliades com tu, és impossible no aconseguir-ho.**

Discurs d'Ofelia Vila

QUAN EM VA CRIDAR Luisa Notario per comunicar-me la decisió del grup Lambda, d'incloure'm entre les persones premiades d'enguany, doní curs a les meues emocions i vaig manifestar el que per a mi significa la concessió del premi Margarida Borràs. A més de manifestar-li a ella la meua alegria d'una manera desordenada, vaig voler compartir, immediatament, aqueixa alegria amb els meus amics i amigues perquè sabia que també a ells els produiria quasi la mateixa sensació que a mi.

Vaig cridar el secretari general, i després et vaig cridar a tu, Vicente i a vosaltres Rafa i Rodrigo, dels que sempre tinc una sana enveja per la tendresa de la vostra relació, a Empar, etc. i vaig voler cridar l'arquebisbe de València, monsenyor García Gascó, no per compartir amb ell la meua alegria, evidentment, més bé obligada per la justa reciprocitat, atés que ell m'envia el missatge papal d'inici d'any. No tenia el telèfon a mà i a més es va imposar la prudència.

Em sent totalment complementada perquè, com bé sabeu, milite en el moviment obrer i sobretot en el de les obreres, també en el moviment feminista i pertany, com a sòcia al col·lectiu Lambda. Cada organització té les seues característiques pròpies, però les formes de lluita són convergents, de tal manera que obviar una d'aquestes seria totalment improductiu per a la consecució de l'objectiu final: la superació de les discriminacions sociolaborals, en l'àmbit en què ens trobem. Per desgràcia les discriminacions en raó de gènere, d'orientació sexual, de procedència... se superposen, per això és imprescindible actuar coordinament.

Així ho he viscut i així vull seguir practicant-ho. Molts exemples del que dic m'acudeixen a la memòria, però em fixaré en dos pel que tenen de satisfactori:

En un mes de febrer, de fa ja alguns anys, **vam decidir fer una acció pública per a manifestar la nostra decisió d'apostatar.** En aquells mo-

ments la Jerarquia Catòlica es manifestava amb tota la seua virulència, contra les unions de persones del mateix sexe i també contra les dones, arribant quasi a justificar els maltractaments. I davant de les portes del palau episcopal, vam ser un important grup de sindicalistes i gent del Col·lectiu Lambda a lliurar la nostra sol·licitud. Se'ns notava i ens van tancar les portes. A la fi es va permetre l'entrada de dues persones que serien les portadores de les sol·licituds de tots i totes els que allí estàvem. Ximo, tu i jo vam ser els que hi entràrem. No se si ens van anomenar com a portaveus o ens autoanomenàrem, però entràrem en un claustre fred, gris i fosc i allí tui jo deixàrem la nostra força, la nostra vitalitat i tots els colors de l'arc iris... no van saber aprofitar-ho... **Aquell acte reivindicatiu va ser un autèntic premi.**

Quan ens van portar al Papa, es va celebrar d'una manera paral·lela a aquella trobada de famílies, l'enllaç matrimonial de Luisa i Nuria i de Jose i Sergi, jo vaig tindre l'honor de ser convidada a la cerimònia. La solemnitat d'aquesta cerimònia la van posar els organitzadors i els oficients Antonio Montalbán i Chelo Oria, però la tendresa de la reivindicació, la van posar vosaltres amb les vostres fermes i belles al·locucions. Les llàgrimes corrien per les galtes de la major part de les persones que allí estàvem. I eixírem d'allí amb la reafirmació de la convicció que ningú, **absolutament ningú té dret a impedir el gaudiment de la felicitat, entesa aquesta com l'entenien els il·lustrats i il·lustrades del segle XVIII.** L'entenien de manera que impregnés tots els àmbits de la vida i, per això, recomane a la Jerarquia Eclesiàstica i a aqueixos polítics que recorren drets de la ciutadania, que s'ameren del saber de les persones il·lustrades, no en va, pertanyien al denominat segle de les llums, perquè s'impose en les seues homilies, les seues normes, els seus dictàmens la Deessa Raó i abandonen el costum d'emetre'ls amb el baix ventre.

És de justícia compartir el premi i jo ho vull fer.

En primer lloc amb la meua filla, que sempre em fa crides a la prudència, Hi ha una clara inversió de rols, però és cert que les seues crides em conviden a la reflexió, i amb el contrapunt, amb el meu fill, que constantment em convida a l'acció, malgrat que amb la seua fina ironia em repeteix molt sovint que quan torne a ser fill vol una mare seriosa.

Per descomptat amb els companys i les companyes de CCOO, perquè no se m'escapa que ha sigut la meua Organització, en el seu conjunt la que amb el seu bon fer diari ha posat a la meua disposició els mitjans necessaris per a desenvolupar polítiques contra qualsevol tipus de discriminació. Però **faig menció especial als companys i a les companyes de la minerometal·lúrgica,** prototip de sindicalistes aguerrits, però que tenen la sensibilitat suficient per a, en tots els seus informes, introduir un al·legat contra la violència de gènere i mesures de lluita contra qualsevol tipus de discriminació, dirigits per la sabia mà del seu secretari general Angel Quiles.

Però sobretot, l'any de la visibilitat lèsbiques, **el tros major del premi ho vull compartir amb les dones lesbianes.** Dones valentes i decidides que fa segles van eixir de la bella illa grega que us va cedir el nom, amb una pesada càrrega reivindicativa a les vostres esquenes.

La vostra lluita ha sigut dura i difícil però, faig meua la vostra causa, perquè **només quan el dret legal que us assisteix, es materialitza, gaudirem d'una plena democràcia i llibertat.**

Gràcies per premiar-me i per escoltar-me.

Fornall de ficcions. 1985-88

EL 8 D'OCTUBRE de 2008 el moviment sindical organitzarà una Jornada Mundial pel Treball Decent. Constitueix una oportunitat sense precedents perquè els sindicats i altres organitzacions interessades a promoure el treball decent a tot el món unisquen les seues forces en una mobilització global de gran envergadura que involucrarà gran nombre de persones i inclourà una àmplia gamma d'activitats. Una jornada profitosa aconseguirà cridar l'atenció sobre la necessitat urgent d'una nova globalització, i assentarà les bases per a unir el moviment sindical de tots els continents en una acció comuna.

Què és el treball decent?

El treball decent, en tant que concepte i que programa, va ser introduït i promogut inicialment per l'Organització Internacional del Treball (OIT) l'any 1999.

Definició del treball decent de l'OIT:

Segons el concepte definit per l'OIT i adoptat per la comunitat internacional, el treball decent és un treball productiu per a homes i dones en condicions de llibertat, equitat, seguretat i dignitat humana. El treball decent implica oportunitats de treball productiu i amb un ingrés just; proporciona seguretat en el lloc de treball i protecció social per als treballadors/es i les seues famílies; ofereix millors perspectives per al desenvolupament personal i afavoreix la integració social; dóna a les persones llibertat d'expressar les seues opinions, organitzar-se i participar en la presa de decisions que incideixen en les seues vides; i garanteix la igualtat d'oportunitats i de tracte per a tots i totes.

Temes

Hi ha tres temes que poden connectar-se amb les activitats que organitzen en la Jornada Mundial pròpiament dita.

Drets en el treball

El primer d'aquests subtemes tracta sobre els drets dels treballadors i de les treballadores. Les accions al voltant d'aquest tema poden incloure diverses possibilitats, en particular els **drets fonamentals a sindicalitzar-se, al reconeixement i a la negociació col·lectiva** i a la protecció enfront de la discriminació, el treball forçós i el treball infantil, així com el dret a un entorn laboral sa i segur. Podrien també englobar els drets de tots els ciutadans a la democràcia, a ocupacions decents, igualtat i serveis públics de qualitat. De fet, uns serveis públics de qualitat formen part integral del programa global del moviment sindical.

Solidaritat

El segon tema, centrat principalment en una acció pràctica que implique la cooperació entre afiliats en distints països, de forma bilateral o multilateral, es basa en la solidaritat. Inclouria activitats en **suport als sindicats víctimes d'atacs per part dels governs o els ocupadors**, assistència pràctica als sindicats que requereixen suport per al seu treball de campanyes o que intenten organitzar treballadors/es el treball formal o informal i no protegit, i desenvolupar accions en el marc del treball conjunt de sindicats amb altres grups, com per exemple sobre la VIH-SIDA, el desenvolupament, els drets humans, el gènere, el racisme, la migració, etc. D'aquesta manera, les xarxes de solidaritat que hi ha poden exercir un paper important com a vehicles per a l'acció, i aprofitar també els preparatius d'aquesta Jornada per arribar a altres i consolidar la seua pròpia base de participació i suport. L'enfocament en la solidaritat sindical hauria de vincular-se a la recerca general de solidaritat entre els països rics i els pobres respecte al desenvolupament, l'ajuda, el comerç i les inversions.

Posar fi a la pobresa i les desigualtats

Aquest tema aborda la campanya mundial contra la pobresa, així com qüestions de comerç global, ajuda i inversions.

Situa el desenvolupament sostenible i just en el centre de la nova globalització, posant de manifest la massiva i creixent desigualtat d'ingressos que hi ha en molts països.

Activitats

Les circumstàncies i possibilitats de les organitzacions participants varien considerablement, per la qual cosa hauríem de proporcionar distints tipus d'acció per a permetre una participació tan àmplia com siga possible. Està per tant previst que es consideren tres tipus d'activitats en el procés de planificació:

- **Mobilització** incloent-hi mítings, manifestacions, marxes, esdeveniments culturals, etc.
- **Activitats temàtiques** incloent-hi reunions, seminaris, conferències de premsa, accions de pressió i presentació de demandes a governs, institucions internacionals, organitzacions patronals i ocupadors; i
- **Activitats electròniques** per a facilitar la major participació possible abans i durant aqueix dia, incloent-hi a aquells que no puguem prendre part en mobilitzacions o reunions. La CSI desenvoluparà pàgines web interactives especials amb una varietat d'aplicacions de fàcil utilització per a defensar l'organització de la Jornada. Es permetria així que la gent pugua sumar-se a les accions vinculades a la Jornada i descarregar material que podrien modificar a voluntat.

És important que les activitats dutes a terme per cada una de les organitzacions involucrades siguen comunicades als participants en altres països, i al públic en general, per a així aprofitar al màxim l'impacte general d'aqueixa jornada. El lloc web www.ituc-csi.org és el millor lloc per a coordinar totes les activitats.

També poden utilitzar el correu electrònic

wddw@ituc-csi.org

o la direcció postal (CSI, Bulevar du Vaig rosegar Albert II no. 5, Bte 1, B-1210 Brussel·les, Bèlgica) per a informar-nos sobre les seues activitats i per a esbrinar allò que estan fent altres en aquest context.

Programació 1r trimestre curs 2008/2009

PER A PARTICIPAR en aquests cursos es necessari tindre la condició de empleat públic. Podran participar també aquelles persones que hajan tingut un contracte amb la Conselleria d'Educació en qualsevol període de l'any 2008.

MODALITAT PRESENCIAL						
Títol	Hores	Places	Inici	Fi	Lloc	Localitat
Aplicacions de les noves tecnologies (TICs) en l'ensenyament secundari	30	16			CS 1r de Maig C/ Serrans 13	València
Competències i currícul escolar	30	20	16/10	27/11	CS 1r de Maig C/ Serrans 13	València
L'expressió escrita com eina de desenvolupament competencial	10	120	22/10	10/12	L'Alcúdia	L'Alcúdia
Photoshop: tractament digital de fotografies	30	16	29/09	23/10	Alacant	Alacant
Instal·lació, configuració i verificació d'equips informàtics	40	16	27/10	27/11	Alacant	Alacant

Observacions: inscripcions i més informació en la nostra WEB: www.pv.ccoo.es/ensenyament

MODALITAT FORMACIÓ A CENTRES						
Títol	Hores	Places	Inici	Fi	Lloc	Localitat
Control de l'estrés i la relaxació	20	20	24/09	26/11	IES Carles Salvador	Aldaia
Estratègies i tècniques per la prevenció i resolució de conflictes	10	20	03/10	07/11	CP Pràctiques	València
La innovació democràtica i els plans de millora	20	20/25	(1) Observacions			
Convivència escolar, habilitats socials i resolució de conflictes	30	20/25				

Observacions: (1) Aquestes accions han de ser sol·licitades per un/diversos centres educatius o equips de professors que presentaran un resum del projecte a la FE de CCOO. Després de l'estudi i valoració corresponent la Federació d'Ensenyament procedirà a assignar el curs. Les bases específiques de la convocatòria les podeu trobar en la nostra WEB: www.pv.ccoo.es/ensenyament. Per a més informació i condicions per a sol·licitar aquest tipus de cursos en la nostra WEB i en el telèfon 96 388 21 55.

FÒRUM DE LA TARDOR

La Llei Valenciana d'Educació DEBATS / GRUPS DE TREBALL

Novembre. Sala d'actes de CCOO PV (Plaça Nàpols i Sicília, 5. València)

Mes informació: www.pv.ccoo.es/ensenyament